

دی‌دگاه

شماره: ۷۳	موضوع: ایرانی جنس ایرانی بساز
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۹/۲۷	
تهیه و تنظیم: سید حمید رضا اشرف زاده	
<p>توضیح اجمالی:</p> <p>مدت هاست پس از تحولات متعددی که در بازارهای جهانی و در اقتصاد ایران اتفاق افتاده بسیاری از صنایع یا تعطیل شده اند یا با کمتر از نصف ظرفیت کار می کنند. این فرایند بخصوص با هجوم کالاهای بی کیفیت چینی به بازار تشدید شده است. به علاوه می دایم برخی یا بسیاری از تولید کنندگان به فرایند برون سپاری تولید کالاها به چین، کالای تولید چین را با برند ایرانی به فروش می رسانند. این یک رویه خطرناک است زیرا به محض انجام برون سپاری دیگر امکان بازگشت صنعت به کشور از بین می رود و به اصطلاح برون سپاری یک جاده یک طرفه است. از طرف دیگر با مراجعه به پایگاه داده های وزارت صنعت، معدن و تجارت می بینیم برای تقریبا کلیه کالاهایی که در جهان وجود دارد موافقت اصولی تولید صادر شده اما اغلب آنها یا در نیمه راه سرمایه گذاری و ساخت متوقف شده یا آن ها که به بهره برداری رسیده اند در تولید با تمام ظرفیت مشکل دارند. طرح این ایده در حقیقت راهی است برای باز گرداندن صنایع و مشاغل به ایران و توام با شعار ایرانی جنس خوب بساز می تواند یک نهضت تولید و صادرات راه بیندازد و انعک اس نبرگی در رسانه ها، در ایران و در سطح جهان داشته باشد.</p>	
<p>نکات کلیدی:</p> <p>معمولا فرایند صنعتی شدن در بیشتر کشورهای در حال توسعه با دخالت مستقیم و غیر مستقیم دولت شروع شده و به پیش رفته و این دخالت هم واره زبان بخش نبوده است. در شرایط فعلی که بسیاری از صنایع کمتر از ظرفیت خود تولید می کنند یا به برون سپاری اقدام می کنند می توان مشرق هایی برای تولید بیشتر و ایجاد ظرفیت بیشتر بکار برد. نخست برای بسیاری از موافقت اصولی هایی که صادر شده و بلا تکلیف هستند می توان با پرداخت یارانه مختصر برای بهره و ام هایشان، آنها را به تولید تشویق کرد و چون انواع حمایت های تعرفه ای یا یارانه ای امکان پذیر است از تولید آنها پشتیبانی کرد. دوم اینکه برای موافقت اصولی هایی که توجه اقتصادی ندارد ساز و کار حراج را بکار گرفت تا بخشی از سرمایه ریخته شده باز یابی شود و منا بع تخصیص مجدد یابند. سوم میتوان با روش خرید تضمینی بدون تولید و انبار کردن و تنها بر روی کاغذ، صنایع را وادار به تولید بیشتر کرد و سپس از شرکت های تجاری برای بازاریابی و صادرات محصولات کمک گرفت تا محصولات را بفروش برسانند. این نوع خرید تضمینی بر اساس سفارش است و پس از مدتی که تولیدات به فروش رسید و بازار جا افتاده ای یافت طرح را می توان ملغی کرد. نهایتا این که دولت با شرکت در ریسک تولید، بدون هزینه کردن می تواند تولید صنعتی را تشویق کند. در اینجا انواع ابزارهای مالی که در سایر ایده ها ارایه شد نیز قابل کاربرد است که ریسک را بیشتر توزیع می کند و بار آن بر دوش تعدادی محدود یا بر دوش دولت نمی افتد. ممکن است این شبهه بوجود آید که دولت نمی تواند برای صنایع تولید کننده بازاریابی کند اما در حقیقت دولت واسطه ایست بین تاجر و تولید کننده و نیازی به عملیات دراز و طویل اداری نیست.</p>	
تأیید رئیس گروه مشاوران:	تأیید رئیس موسسه: